

[Ritta Ahm.]

standard herhjemme i dag er af en helt anden karakter, end da vi byggede tjenestemandsinstitutionen op, så det må være rimeligt at se nærmere på vores pensionsordninger for tjenestemænd i forhold til andre pensionsordninger. Jeg blev meget glad for at høre finansministerens redegørelse, som vi fuldt ud kan tilslutte os, om en pensionsordning, som bliver ens for alle.

Jeg vil gerne gøre fremskridtspartiet opmærksom på, at der kan opstå krav om lønforhøjelser for de offentligt ansatte, hvis vi blev enige om en anden pensionsordning, fordi denne ordning jo i dag er en del af de offentligt ansattes løn.

Det er kristeligt folkepartis opfattelse, at det stive tjenestemandssystem ikke rigtig passer ind i et dynamisk samfund. Vi kan således følge fremskridtspartiet et stykke ad vejen, men vi kan på den anden side ikke gå ind for dette beslutningsforslag, fordi vi mener, at der må nedsættes en tjenestemandskommission til at kulegrave hele dette område for at finde et mere bevægeligt system, men vel at mærke et system, som fortsat sikrer det offentlige en stabil arbejdskraft, uanset hvilken situation landet end befinder sig i.

Tidspunktet for de af regeringen udarbejdede loves ikrafttræden har fremskridtspartiet fastsat til den 1. januar 1976, hvilket jeg finder helt uantageligt.

Hanne Reintoft (DKP):

Det går vel, som det efterhånden altid gør herinde, at når vi nu har gentaget tilstrækkelig mange gange, at de offentligt ansatte har aldeles glimrende vilkår, så tror vi selv på det, og så fortsætter vi med at lave politik, som om vores egen historie var det rigtige.

Det er da rigtigt, at der er akademikergrupper blandt tjenestemændene, der har særdeles gode forhold, men der er rigtignok også den store tjenestemandsgruppe, postbude, DSB-arbejdere, som absolut ikke har lønvilkår, som nogen herinde kunne drømme om at dele, og hvor hele diskussionen om dette med at være lønførende slet ikke er aktuel.

Når man ved, hvor dårlige overenskomstmuligheder tjenestemændene har, hvor dårligt de bliver behandlet ved taktregulerings-

forhandlingerne, at de ingen mulighed har for lønglidning, og at man nu også har forringet deres dyrtidsportioner, hvilket netop ud fra et lønglidningssynspunkt var katastrofalt, så er det en ganske forkert debat, der som sædvanlig startes af fremskridtspartiet her.

Det, det drejer sig om — det er også et synspunkt, der var meget aktuelt i forbindelse med dyrtidsreguleringen — er jo ikke at forringe tjenestemændenes pensionsvilkår, men at give andre grupper gode og trygge pensionsvilkår.

Vi har her i modsætning til venstre, der bare taler om det, ganske klart fremsat et pensionsforslag, der gik ud på, at alle skulle have en pension, der udgjorde ca. 2/3 af en normal arbejderløn. Når dette er gennemført, så er vi ganske villige til at se på særordninger og nyansatte tjenestemænds pensioner. Men så længe det ikke er gennemført, må hovedkravet være forbedringen af øvrige pensioner og ikke en forringelse for dem, som det er lykkedes at skabe sig tryghed i alderdommen — noget, som burde være en naturlig rettilighed i vores samfund.

Man snakker så meget om solidaritet. Det bliver evig og altid misbrugt. Solidaritet, det er at hjælpe andre grupper op og ikke at ødelægge det for nogen. Jeg så meget helle-re, at vi herinde tog en fornuftig debat om Dansk Arbejdsmandsforbunds forslag om at få en arbejdsgiverfinansieret førtidspensionsordning. Det var noget, der var betydelig mere hold i end at diskutere en afskaffelse af denne statslige arbejdsgiverpensionsordning.

Nu er det næsten umuligt at diskutere sagligt med fremskridtspartiet, men det er jo ganske interessant, at man altid glemmer, når man snakker om tjenestemandspensionerne, at tjenestemændene jo har meget store samordningsfradrag, når de skal have folkepension. Jeg har lige beregnet en pension for en tjenestemand, der har været tjenestemand siden 1948, og når hun får udbetalt sin pension, så får hun 127 kr. i folkepension ved siden af. Hvis man nu havde så travlt med denne lighed og denne solidaritet, så skulle man beskæftige sig lidt med folk i frie erhverv, advokater o. lign., for de får nemlig den fulde folkepension sammen med deres egne private opsparingsmuligheder, som andre ikke har. Det er for så vidt allerede ordnet for tjenestemændene, så de